

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Закарпаттяенергозбут“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини п'ятої статті 41 Закону України „Про публічні закупівлі“ зі змінами, внесеними Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про публічні закупівлі“ та інших законів України щодо вдосконалення системи функціонування та оскарження публічних закупівель»

К и ї в
16 вересня 2026 року
№ 225-2(I)/2026

Справа № 3-156/2026(344/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Закарпаттяенергозбут“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини п'ятої статті 41 Закону України „Про публічні закупівлі“ від 25 грудня 2015 року № 922–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 9, ст. 89) зі змінами, внесеними Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про публічні закупівлі“ та інших законів України щодо вдосконалення системи функціонування та оскарження публічних закупівель» від 3 червня 2021 року № 1530–IX (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 32, ст. 262).

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Закарпаттяенергозбут“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій, четвертій статті 41, частинам першій, другій, третій статті 42 Конституції України (конституційність) пункт 2 частини п'ятої статті 41 Закону України „Про публічні закупівлі“ від 25 грудня 2015 року № 922–VIII зі змінами, внесеними Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про публічні закупівлі“ та інших законів України щодо вдосконалення системи функціонування та оскарження публічних закупівель» від 3 червня 2021 року № 1530–IX (далі – Закон), згідно з яким істотні умови договору про закупівлю не можуть змінюватися після його підписання до виконання зобов'язань сторонами в повному обсязі, крім випадків, зокрема, „збільшення ціни за одиницю товару до 10 відсотків пропорційно збільшенню ціни такого товару на ринку у разі коливання ціни такого товару на ринку за умови, що така зміна не призведе до збільшення суми, визначеної в договорі про закупівлю, – не частіше ніж один раз на 90 днів з моменту підписання договору про закупівлю/внесення змін до такого договору щодо збільшення ціни за одиницю товару. Обмеження щодо строків зміни ціни за одиницю товару не застосовується у випадках зміни умов договору про закупівлю бензину та дизельного пального, природного газу та електричної енергії“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Товариство та Комунальне некомерційне підприємство „Тячівська районна лікарня“ Тячівської міської ради Закарпатської області (далі – Лікарня) уклали договір про постачання електричної енергії від 30 грудня 2021 року (далі – Договір), за умовами якого Товариство зобов'язується постачати Лікарні у 2022 році електричну енергію, а Лікарня зобов'язується прийняти й оплатити її

на умовах Договору. Після того між Лікарнею і Товариством були укладені додаткові угоди до Договору.

Керівник Тячівської окружної прокуратури звернувся до суду з позовом в інтересах держави в особі Тячівської міської ради Закарпатської області до Товариства та Лікарні з вимогами про визнання недійсними додаткових угод до Договору, стягнення з Товариства на користь Тячівської міської ради Закарпатської області грошових коштів. Позовні вимоги керівник Тячівської окружної прокуратури обґрунтовував недійсністю додаткових угод до Договору як таких, що укладені з порушенням вимог Закону, у зв'язку з підвищенням зазначеними додатковими угодами без визначених законодавством підстав ціни за одиницю товару в розмірі, що перевищує 10 відсотків ціни, встановленої в Договорі.

Господарський суд Закарпатської області рішенням від 6 грудня 2024 року, залишеним без змін постановою Західного апеляційного господарського суду від 11 березня 2025 року, позовні вимоги задовольнив.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду постановою від 19 березня 2026 року касаційну скаргу Товариства залишив без задоволення, а рішення Господарського суду Закарпатської області від 6 грудня 2024 року та постанову Західного апеляційного господарського суду від 11 березня 2025 року – без змін.

Товариство вважає, що внаслідок застосування Верховним Судом у його справі пункту 2 частини п'ятої статті 41 Закону було порушено гарантовані Конституцією України право приватної власності (стаття 41) та право на підприємницьку діяльність (стаття 42) у їх системному зв'язку із закріпленими Основним Законом України принципами верховенства права та юридичної визначеності (стаття 8).

Обґрунтовуючи свої твердження, Товариство посилається на окремі положення Конституції України, Закону, на Рішення Конституційного Суду України від 5 червня 2019 року № 3-р(І)/2019, міжнародні акти, а також на судові рішення в його справі.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); із дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що аргументацію Товариства щодо невідповідності Конституції України пункту 2 частини п'ятої статті 41 Закону зведено до висловлення незгоди із застосуванням оспорюваних положень Закону в остаточному судовому рішенні у справі Товариства, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Закарпаттяенергозбут“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини п'ятої статті 41 Закону України „Про публічні закупівлі“ від 25 грудня 2015 року № 922–VIII зі змінами, внесеними Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про публічні закупівлі“ та інших законів України щодо вдосконалення системи функціонування та оскарження публічних закупівель» від 3 червня 2021 року № 1530–IX, на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**